32000R2040

REGULAMENTUL (CE) NR. 2040/2000 AL CONSILIULUI din 26 septembrie 2000 privind disciplina bugetară

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și, în special, articolele 37, 279 și 308 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei [1],

având în vedere avizul Parlamentului European [2],

având în vedere avizul Curții de Conturi [3],

întrucât:

(1) Reuniunea Consiliului European de la Berlin din 24 și 25 martie 1999 a convenit că cheltuielile Uniunii trebuie să respecte atât imperativul disciplinei bugetare cât și pe cel al cheltuielilor eficiente.

(2) La 6 mai 1999 Parlamentul European, Consiliul și Comisia au încheiat un Acord interinstituțional privind disciplina bugetară și îmbunătățirea procedurii bugetare [4]. Acest acord interinstituțional, ale cărui dispoziții se aplică în întregime, subliniază faptul că disciplina bugetară acoperă toate cheltuielile și este obligatorie pentru toate instituțiile implicate în punerea sa în aplicare. Acordul stabilește o perspectivă financiară destinată să asigure că, pe termen mediu, cheltuielile Uniunii Europene, împărțite pe categorii largi, se desfășoară de o manieră ordonată și în limitele propriilor resurse.

(3) Instituțiile au convenit că va rămâne neschimbat calculul liniei directoare agricole. Cu toate acestea, în vederea simplificării, trebuie adoptată o bază de referință recentă, iar conceptele statistice trebuie să fie coerente cu cele avute în vedere pentru adoptare în viitoarea decizie a Consiliului privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților Europene.

(4) Consiliul European a concluzionat că linia directoare agricolă va acoperi de acum încolo cheltuielile în baza politicii agricole comune reformate, noile măsuri de dezvoltare rurală, măsurile veterinare și fitosanitare, cheltuielile legate de instrumentul agricol de preaderare și sumele disponibile pentru aderare.

(5) Mecanismele pentru amortizarea stocurilor formate în timpul anului bugetar trebuie păstrate.

(6) Consiliul European, reunit la Berlin pe 24 și 25 martie 1999, ținând seama de nivelurile actuale ale cheltuielilor și dorind să stabilizeze cheltuielile agricole în termeni reali în perioada 2000-2006, a considerat că reforma politicii agricole comune ar putea fi pusă în aplicare în cadrul financiar care a fost determinat. Acesta a cerut Comisiei și Consiliului să urmărească obținerea de economii suplimentare pentru a se asigura că cheltuielile totale, cu excluderea măsurilor de dezvoltare rurală și a măsurilor veterinare, nu vor depăși o sumă medie anuală pe care a fixat-o pentru perioada 2000-2006. În lumina deciziilor sale, a considerat că sumele de introdus la poziția 1 a perspectivei financiare nu trebuie să depășească anumite niveluri anuale, la care Parlamentul European, Consiliul și Comisia au subscris prin intermediul Acordului interinstituțional din 6 mai 1999.

(7) Plafoanele pentru subpozițiile „Politica agricolă comună” și „Măsuri de dezvoltare rurală și măsuri adiacente” sunt stabilite în perspectiva financiară ce formează parte integrantă a Acordului interinstituțional din 6 mai 1999. Acestea pot fi revizuite numai printr-o decizie comună a ambelor ramuri ale autorității bugetare, acționând la propunerea Comisiei, în conformitate cu dispozițiile relevante ale Acordului interinstituțional.

(8) Atunci când Consiliul modifică legislația agricolă, precum și ori de câte ori consideră necesar, Comisia trebuie prin urmare să avertizeze Consiliul, dacă este cazul, că există un risc considerabil ca cheltuielile care apar, în opinia sa, din punerea în aplicare a legislației agricole, să poată depăși plafonul pentru subpoziția 1 a perspectivei financiare.

(9) Fără a aduce atingere punctului 19 al Acordului interinstituțional din 6 mai 1999, întrucât astfel de cheltuieli excesive nu pot fi luate în considerare în nici o propunere pentru revizuirea plafonului subpoziției 1a a perspectivei financiare, este necesar să se ofere posibilitatea Consiliului de a adapta legislația agricolă în timp util pentru a se asigura ca plafonul este respectat.

(10) Disciplina bugetară cere ca toate măsurile legislative propuse și, dacă este cazul, adoptate și de asemenea, ca pe tot parcursul procedurii bugetare și atunci când este executat bugetul, alocațiile cerute, autorizate sau puse în aplicare să se încadreze în sumele stabilite în perspectiva financiară pentru cheltuielile privind politica agricolă comună cu excepția dezvoltării rurale, care constituie cheltuieli obligatorii, și pentru cheltuielile cu măsurile de dezvoltare rurală și măsuri adiacente.

(11) Pentru a se asigura respectarea plafoanelor stabilite la poziția 1 este posibil să trebuiască să se facă economii pe termen scurt. Pentru a respecta principiul protejării

[1] JO C 21 E, 25.1.2000, p. 37.
[2] JO C 189, 7.7.2000, p. 80.
[3] JO C 334, 23.11.1999, p. 1.
[4] JO C 172, 18.6.1999, p. 1.

încrederii legitime, este necesar ca părțile în cauză să fie avertizate pentru a le da posibilitatea de a-și adapta așteptările legitime pentru a face față acestei eventualități. Astfel de măsuri trebuie luate cu suficient timp înainte și pot avea efect numai de la începutul următorului an comercial în fiecare din sectoarele în cauză.

(12) De asemenea, având în vedere necesitatea respectării așteptărilor legitime ale părților în cauză, trebuie să se adopte cu suficient timp în avans acele măsuri ce se pot dovedi necesare și, pentru aceasta, trebuie să fie examinată anual situația bugetară pe termen mediu în lumina previziunilor care sunt îmbunătățite în mod constant.

(13) Dacă această examinare indică faptul că există un risc considerabil ca sumele introduse la poziția 1 a perspectivei financiare să fie depășite, Comisia trebuie să ia măsurile adecvate pentru a remedia situația în temeiul atribuțiilor de administrare de care dispune, iar dacă nu poate lua măsuri suficiente, trebuie să propună alte măsuri Consiliului care, având în vedere că anul comercial al mai multor organizări comune ale pieței începe la 1 iulie, trebuie să acționeze înainte de această dată. Dacă ulterior Comisia consideră că încă există un risc considerabil și că nu este capabilă să ia suficiente măsuri în temeiul atribuțiilor de administrare de care dispune, trebuie cu prima ocazie să propună alte măsuri Consiliului, care trebuie să acționeze cât se poate de repede.

(14) Atunci când pune în execuție bugetul, Comisia trebuie să pună în aplicare un sistem lunar de avertizare timpurie și de monitorizare pentru fiecare capitol care implică cheltuieli agricole, astfel încât, dacă există riscul depășirii plafonului pentru subpoziția 1a, Comisia să poată lua cu prima ocazie măsurile adecvate în temeiul atribuțiilor de administrare de care dispune și apoi, dacă aceste măsuri se dovedesc insuficiente, să propună alte măsuri Consiliului, care trebuie să acționeze cât se poate de repede.

(15) Rata de schimb folosită de către Comisie la elaborarea documentelor bugetare pe care le înaintează Consiliului trebuie să reflecte ultimele informații existente, ținând cont de perioada necesară între elaborarea și înaintarea acestor documente de către Comisie.

(16) Este necesar ca dispozițiile ce guvernează rezerva monetară să fie puse de acord cu Acordul interinstituțional din 6 mai 1999. Pe măsură ce reforma politicii agricole comune avansează, cheltuielile vor fi probabil mai puțin sensibile la variațiile ratei eurodolarului, iar rezerva monetară poate prin urmare să fie treptat eliminată.

(17) Trebuie să se prevadă posibilitatea reducerii sau suspendării temporare a avansurilor lunare atunci când informațiile comunicate de către statele membre nu oferă Comisiei posibilitatea de a confirma faptul că regulile comunitare aplicabile au fost respectate și indică o folosire abuzivă clară a fondurilor comunitare.

(18) Instituțiile au convenit că trebuie introdusă în buget o rezervă referitoare la credite și garanții de credit către țări terțe și în acele țări sub forma unor alocații provizorii astfel încât Fondul de Garantare pentru acțiuni externe înființat de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2728/94 ([1]) să poată fi finanțat iar orice cereri de plată a garanțiilor care depășesc suma disponibilă în baza Fondului să poată fi îndeplinite.

(19) Instituțiile au convenit că trebuie introdusă în buget o rezervă sub forma unor alocații provizorii pentru a permite un răspuns rapid la cererile de ajutor specific de urgență în țări terțe, cereri apărute în urma unor evenimente neprevăzute, dându-se prioritate operațiunilor umanitare.

(20) Instituțiile au convenit că condițiile de retragere și mobilizare a fondurilor trebuie să fie aceleași pentru rezerva monetară, rezerva pentru garanțiile de credit și rezerva pentru ajutorul de urgență, în conformitate cu procedura pe care instituțiile au adoptat-o în Acordul interinstituțional din 6 mai 1999.

(21) Din motive de claritate, Decizia 94/729/CE a Consiliului din 31 octombrie 1994 privind disciplina bugetară ([2]) ar trebui abrogată și înlocuită cu prezentul regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Disciplina bugetară se aplică tuturor cheltuielilor. Această disciplină se aplică, după cum este cazul, de către Regulamentul Financiar, prezentul regulament și Acordul interinstituțional din 6 mai 1999.

I. **Cheltuielile FEOGA secțiunea Garantare**

Articolul 2

Linia directoare agricolă, care constituie pentru fiecare an bugetar plafonul cheltuielilor agricole definite la articolul 4 alineatul (1), trebuie respectată în fiecare an. Pentru fiecare an bugetar, Comisia înaintează linia directoare agricolă simultan cu proiectul preliminar de buget.

Articolul 3

(1) Baza de referință de la care trebuie să se calculeze linia directoare agricolă este egală cu 36 394 milioane EUR pentru 1995, adică totalul corespunzător pentru calculul făcut pe baza anterioară pentru 1988.

(2) Linia directoare agricolă pentru un anumit an este egală cu baza de referință stabilită în alineatul (1) plus:

(a) baza înmulțită cu produsul dintre:

— 74 % din rata de creștere a PNB între 1995 (anul de bază) și anul în cauză și

— deflatorul PNB estimat de către Comisie pentru aceeași perioadă;

([1]) JO L 293, 12.11.1994, p. 1, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1149/1999 (JO L 139, 2.6.1999, p. 1).
([2]) JO L 293, 12.11.1994, p. 14.

(b) previziunile de cheltuieli în anul în cauză la dispunerea rambursărilor pentru zahăr ACP și a ajutoarelor în alimente, plăților de către producători pentru prelevările prevăzute de organizarea comună a pieței zahărului și orice alt venit obținut din sectorul agricol în viitor.

(3) Baza statistică pentru PNB este cea definită în Directiva 89/130/CEE, Euratom a Consiliului din 13 februarie 1989 privind armonizarea calculării produsului național brut la prețurile pieței ([1]).

(4) În sensul prezentului regulament, PNB se definește ca venitul național brut (VNB) pentru anul respectiv la prețurile pieței, după cum a fost determinat de către Comisie pe baza SEC 95, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2223/96 al Consiliului din 25 iunie 1996 privind sistemul european de conturi naționale și regionale în Comunitate ([2]).

Articolul 4

(1) Linia directoare agricolă acoperă totalul:

— sumelor de introdus la titlurile 1-4 ale subsecțiunii B1 a secțiunii III a bugetului, în conformitate cu nomenclatorul adoptat pentru bugetul pe 2000;

— sumelor prevăzute pentru instrumentul agricol de preaderare de la poziția 7 a perspectivei financiare;

— sumelor legate de agricultură care sunt disponibile pentru aderare în baza perspectivei financiare.

(2) În fiecare an titlurile 1 și 2 ale subsecțiunii B1 a bugetului conțin alocațiile necesare pentru finanțarea tuturor costurilor legate de amortizarea stocurilor formate în timpul anului bugetar.

Articolul 5

(1) Toate măsurile legislative propuse de către Comisie sau adoptate de către Consiliu sau Comisie în baza politicii agricole comune vor respecta sumele specificate în perspectiva financiară la subpoziția pentru cheltuieli privind politica agricolă comună (subpoziția 1a) și la subpoziția pentru măsurile de dezvoltare rurală și măsurile adiacente (subpoziția 1b).

(2) Pe parcursul procedurii bugetare și atunci când se pune în execuție bugetul, alocațiile pentru cheltuielile politicii agricole comune trebuie să se încadreze în suma fixată pentru subpoziția 1a, iar alocațiile legate de măsurile de dezvoltare rurală și măsurile adiacente trebuie să se încadreze în suma fixată pentru subpoziția 1b.

(3) Parlamentul European, Consiliul și Comisia vor face uz de propriile prerogative astfel încât să se respecte aceste plafoane anuale de cheltuieli în timpul fiecărei proceduri bugetare și atunci când pun în execuție bugetul pentru anul în cauză.

(4) În vederea asigurării respectării sumelor stabilite pentru subpoziția 1a, Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 37 din tratat, poate decide în timp util să adapteze nivelul măsurilor de sprijin aplicabile de la începutul următorului an comercial în sectoarele respective.

Articolul 6

(1) Comisia examinează situația bugetară pe termen mediu atunci când se stabilește proiectul preliminar al bugetului pentru fiecare an. Comisia îl înaintează Parlamentului European și Consiliului, împreună cu proiectul preliminar al bugetului pentru anul financiar N, previziunile sale pe produse pentru anii financiari N-1, N și N + 1. În același timp, înaintează o analiză a diferențelor dintre previziunile inițiale și cheltuielile efective pentru anii financiari N-2 și N-3 și măsurile luate pentru îmbunătățirea calității previziunilor.

(2) Dacă, în momentul stabilirii planului preliminar al bugetului pentru un an financiar N, se observă că sumele pentru subpoziția 1a sau 1b a perspectivei financiare pentru anul financiar N pot fi depășite, Comisia ia măsurile adecvate pentru a remedia situația în temeiul atribuțiilor de administrare de care dispune.

(3) Dacă nu este capabilă să ia măsuri suficiente, Comisia propune alte măsuri Consiliului, dacă este cazul atunci când se stabilesc nivelurile măsurilor de sprijin, pentru a asigura încadrarea în sumele menționate la articolul 5 alineatul (2). Consiliul ia o decizie asupra măsurilor necesare, în conformitate cu procedura și în baza condițiilor stabilite la articolul 5 alineatul (4) până la data de 1 iulie a anului financiar N-1. Parlamentul European emite avizul său în timp pentru a permite Consiliului să ia cunoștință de acesta și să hotărască în limita de timp stabilită.

(4) Dacă ulterior Comisia consideră că există riscul ca sumele pentru subpoziția 1a sau 1b a perspectivei financiare pentru anii financiari N sau N + 1 să fie depășite și dacă nu este capabilă să ia măsuri suficiente pentru a remedia situația în temeiul atribuțiilor de administrare de care dispune, propune alte măsuri Consiliului pentru a asigura încadrarea în sumele menționate la articolul 5 alineatul (2). Consiliul ia o decizie privind măsurile necesare pentru anul financiar N, în conformitate cu procedura și în baza condițiilor stabilite la articolul 5 alineatul (4), în termen de două luni de la primirea propunerii din partea Comisiei. Parlamentul European emite avizul său în timp pentru ca Consiliul să ia act de acesta și să hotărască în limita de timp stabilită.

Articolul 7

(1) Pentru a se asigura că plafoanele pentru subpozițiile 1a și 1 b ale perspectivei financiare nu sunt depășite, Comisia pune în aplicare un sistem lunar de avertizare timpurie și de monitorizare pentru fiecare capitol care implică cheltuieli de tipul celor menționate în titlurile 1-4 ale subsecțiunii B1 a bugetului.

(2) Înaintea începutului fiecărui an financiar, Comisia definește în acest scop profile ale cheltuielilor lunare pentru fiecare capitol bugetar, bazate, atunci când este cazul, pe cheltuielile lunare medii ale celor trei ani precedenți.

([1]) JO L 49, 21.2.1989, p. 26.
([2]) JO L 310, 30.11.1996, p. 1.

(3) Pentru a monitoriza cheltuielile de la titlul 4 al subsecțiunii B1, Comisia desfășoară și un control pentru a asigura respectarea sumei menționate la articolul 5 alineatul (2), după cum se definește în Regulamentul (CE) nr. 1750/1999 al Comisiei din 23 iulie 1999 stabilind procedura pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului privind acordarea de sprijin dezvoltării rurale de către Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) ([1]).

(4) Declarațiile de cheltuieli înaintate Comisiei de către statele membre în fiecare lună în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) al Regulamentului (CE) nr. 296/96 ([2]) al Comisiei sunt transmise de către Comisie Parlamentului European și Consiliului pentru informare.

Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului, ca regulă generală în termen de 30 de zile de la primirea informațiilor, rapoarte lunare privind evoluția cheltuielilor efective în raport cu profilele, inclusiv o evaluare a execuției previzibile pentru anul financiar.

(5) Dacă în urma examinării ajunge la concluzia că există riscul depășirii plafonului pentru subpoziția 1a stabilită pentru anul N, Comisia ia măsurile adecvate pentru a redresa situația în temeiul atribuțiilor de administrare de care dispune. Dacă aceste măsuri se dovedesc a fi insuficiente, Comisia propune alte măsuri Consiliului pentru a asigura încadrarea în sumele menționate la articolul 5 alineatul (2). Consiliul ia o decizie asupra măsurilor necesare, în conformitate cu procedura și în condițiile stabilite la articolul 5 alineatul (4), în termen de două luni de la primirea propunerii Comisiei. Parlamentul European emite avizul său la timp pentru a permite Consiliului să ia act de acesta și să hotărască în limita de timp stabilită.

Articolul 8

(1) Atunci când Comisia adoptă proiectul preliminar de buget sau o scrisoare de modificare a proiectului preliminar de buget privind cheltuielile agricole, ea folosește pentru a elabora estimările bugetare pentru titlurile 1-3 ale subsecțiunii B 1 rata de piață euro/dolar medie pentru cea mai recentă perioadă de trei luni care se termină cu cel puțin 20 de zile înainte de adoptarea de către Comisie a documentului bugetar.

(2) Atunci când Comisia adoptă un proiect preliminar suplimentar și care modifică bugetul sau o scrisoare de modificare a acestuia, în măsura în care aceste documente se referă la alocațiile în baza titlurilor 1-3 ale subsecțiunii B1 a bugetului, ea folosește:

— rata de schimb de piață euro/dolar înregistrată efectiv de la data de 1 august a anului financiar precedent până la sfârșitul celei mai recente perioade de trei luni care se termină cu cel puțin 20 de zile înainte de adoptarea de către Comisie a documentului bugetar și cel târziu la data de 31 iulie a anului financiar curent;

— ca o previziune pentru restul anului, rata medie înregistrată în cea mai recentă perioadă de trei luni care se termină cu cel puțin 20 de zile înaintea adoptării de către Comisie a documentului bugetar.

Articolul 9

(1) Suma de 500 milioane EUR este introdusă ca rezervă în bugetul general al Uniunii Europene, cunoscută sub numele de „rezervă monetară”, ca provizion pentru a acoperi evoluțiile provocate de variațiile în rata de piață euro/dolar în legătură cu rata folosită în buget și menționată la articolul 10.

(2) Pentru anul financiar 2002, rezerva monetară se va reduce la 250 milioane EUR. Rezerva monetară se va desființa începând cu anul financiar 2003.

(3) Aceste alocații nu sunt acoperite de linia directoare agricolă și nu intră sub incidența subpoziției 1a a perspectivei financiare.

Articolul 10

Nu mai târziu de sfârșitul lunii octombrie a fiecărui an, Comisia raportează autorității bugetare impactul produs de variațiile ratei medii euro/dolar asupra cheltuielilor de la titlurile 1-3 ale subsecțiunii B1 a bugetului.

Articolul 11

(1) Economiile sau costurile suplimentare care rezultă din variațiile ratei euro/dolar se tratează în mod simetric. Când dolarul se întărește față de euro în comparație cu rata folosită în buget, economiile din Secțiunea Garantare de până la 500 milioane EUR în 2000 și 2001 și 250 milioane EUR în 2002 se transferă la rezerva monetară. Când sunt generate costuri bugetare suplimentare de către o cădere a dolarului în comparație cu rata din buget, se recurge la rezerva monetară și se efectuează transferuri la pozițiile Secțiunii Garantare a FEOGA afectate de căderea dolarului. Atunci când este necesar, aceste transferuri sunt propuse simultan cu raportul menționat la articolul 10.

(2) Va exista o marjă neutră de 200 milioane EUR. Economiile și costurile suplimentare sub această valoare, generate de variațiile menționate la alineatul (1), nu vor necesita transferuri spre sau de la rezerva monetară. Economiile sau costurile suplimentare peste această valoare se varsă la rezerva monetară sau se acoperă de la rezerva monetară. Marja neutră se reduce la 100 milioane EUR începând cu 2002.

Articolul 12

(1) Se iau fonduri din rezervă numai dacă costurile suplimentare nu pot fi acoperite din alocațiile bugetare destinate acoperirii cheltuielilor menționate la subpoziția 1a a perspectivei financiare pentru anul în cauză.

([1]) JO L 214, 13.8.1999, p. 31.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 296/96 al Comisiei din 16 februarie 1996 privind datele ce trebuie transmise de către statele membre și înregistrarea lunară a cheltuielilor finanțate în baza Secțiunii Garantare a Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2776/88 (JO L 39, 17.2.1996, p. 5).

(2) Se apelează la resursele proprii necesare, în conformitate cu Decizia Consiliului 94/728/CE, Euratom din 31 octombrie 1994 privind sistemul resurselor proprii ale Comunităților Europene [1] și cu dispozițiile adoptate în conformitate cu aceasta, pentru a se finanța cheltuielile corespunzătoare.

(3) Orice economii făcute în Secțiunea Garantare a FEOGA care au fost transferate la rezerva monetară în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) și care rămân în rezerva monetară la sfârșitul anului financiar sunt anulate și introduse ca element de venit în bugetul pentru anul următor prin intermediul unei scrisori de modificare a proiectului preliminar de buget pentru anul următor.

Articolul 13

Articolele 9-12 se aplică numai până în anul financiar 2002 inclusiv.

Articolul 14

(1) Plata avansurilor lunare în cadrul Secțiunii Garantare a FEOGA de către Comisie este efectuată pe baza informațiilor furnizate de către statele membre cu privire la cheltuielile din fiecare capitol.

(2) Dacă declarațiile de cheltuieli sau informațiile înaintate de un stat membru nu permit Comisiei să stabilească dacă angajarea de fonduri este în conformitate cu regulile comunitare relevante, Comisia va cere statului membru să ofere informații suplimentare într-un termen pe care îl stabilește în funcție de gravitatea problemei și care nu poate fi în mod normal mai mic de treizeci de zile.

(3) În eventualitatea unui răspuns considerat nesatisfăcător sau care indică o neconformare evidentă la reguli și o folosire abuzivă clară a fondurilor comunitare, Comisia poate reduce sau suspenda provizoriu avansurile lunare către statele membre.

(4) Astfel de reduceri și suspendări nu aduc atingere deciziilor care vor fi luate în legătură cu compensarea conturilor.

(5) Comisia informează statul membru în cauză înainte de a lua o decizie. Statul membru își face poziția cunoscută în termen de două săptămâni. Decizia Comisiei, declarând motivele pe care se bazează, este adoptată după consultarea Comitetului FEOGA și trebuie să respecte principiul proporționalității.

II. **Rezerve pentru operațiuni externe**

1. Rezerva legată de credite și garanții la credite

Articolul 15

(1) În fiecare an se introduce o rezervă în bugetul general al Uniunii Europene, cu titlu de provizion destinat să acopere:

(a) cerințele Fondului de Garantare pentru acțiuni externe;

(b) atunci când este necesar, garanțiile activate care depășesc suma disponibilă în Fond, astfel încât aceste sume pot fi imputate bugetului.

(2) Valoarea acestei rezerve este egală cu cea din perspectiva financiară care constituie parte integrantă a Acordului interinstituțional din 6 mai 1999. Aranjamentele de utilizare a acestei rezerve sunt cele definite în respectivul acord interinstituțional.

2. Rezerva pentru ajutorul de urgență

Articolul 16

(1) În fiecare an se introduce o rezervă pentru ajutorul de urgență pentru țări terțe în bugetul general al Uniunii Europene cu titlu de provizion. Scopul acestei rezerve este de a permite un răspuns rapid la cerințe specifice de ajutor de urgență din țări terțe provocate de evenimente imprevizibile, dându-se prioritate operațiunilor umanitare.

(2) Valoarea acestei rezerve este egală cu cea adoptată în perspectiva financiară conținută în Acordul interinstituțional din 6 mai 1999. Procedura de folosire a rezervei este specificată în respectivul acord interinstituțional.

3. Dispoziții comune

Articolul 17

Rezervele se folosesc prin intermediul transferurilor către pozițiile bugetare în cauză în conformitate cu dispozițiile Regulamentului Financiar.

Articolul 18

Resursele proprii necesare pentru finanțarea rezervelor nu vor fi retrase din statele membre până când nu sunt folosite rezervele în conformitate cu articolul 17. Resursele proprii necesare sunt puse la dispoziția Comisiei după cum se prevede în Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 de aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom privind sistemul resurselor proprii ale Comunității [2].

III. **Dispoziții finale**

Articolul 19

Decizia 94/729/CE se abrogă.

Articolul 20

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Se aplică de la 1 octombrie 2000.

[1] JO L 293, 12.11.1994, p. 9.

[2] JO L 130, 31.5.2000, p. 1.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 26 septembrie 2000.

Pentru Consiliu

Președintele

C. TASCA